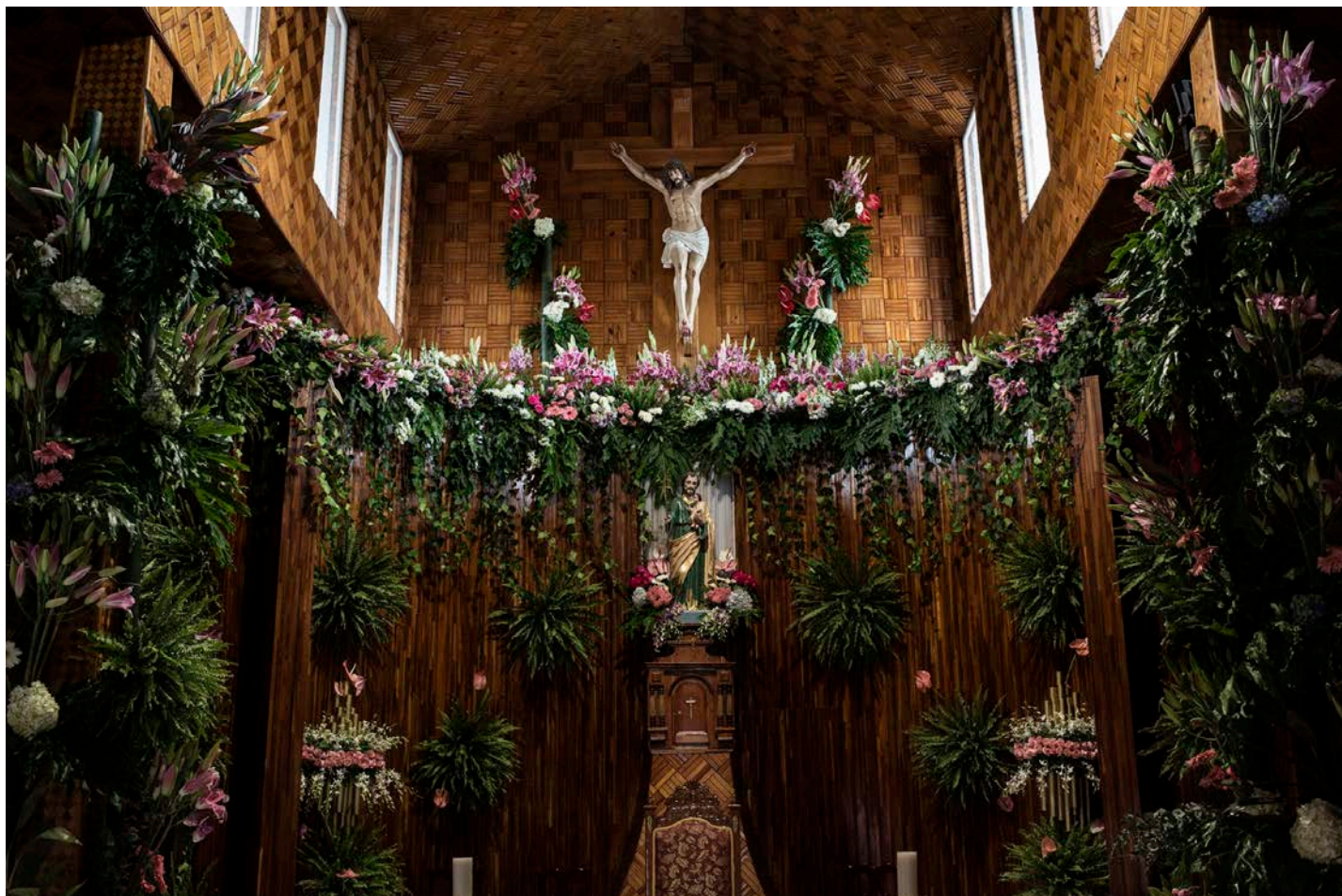

Cselik Ágnes

VIRÁGVASÁRNAP

WORLD PRESS PHOTO

2023-09-25 | NOVELLA, WORLD PRESS PHOTO

Édes Jézus, drága Krisztus, könyörülj rajtunk! Te, aki szenvedésseddel magadra vetted a világ fájdmát, fogadd kegyesen ajándékunk!

Hajolj le hozzánk Guadalupei Szent Szűz, Mexikó Szent Anyja, mindannyiunk védelmezője, járj közbe érdekünkben Szent Fiadnál, mert idén is, mint eddig és ezután is mindig, virággal díszítettük fel a keresztet, ahol kínhalált halt Szent Fiad teste, virágba borítottuk a San Miguel Templomot, hogy a liliomok és a gerberák szépségében gyönyörködhessen szent szemed, és virágokkal hímzett, gyöngyös ruhát adtunk terád is Szűz Mária, akinek egyszülött fia megváltotta a világot.

végtelen szeretetedben

Tavaly sárga csokrot kapott a 18 éves Sebastián, amikor elébed járult, jobban mondva, elébed vittük, mert járni nem tud, ő a vízfejű gyerek, ezt Te tudod a legjobban,

hiszen mindannyiunkat ismersz. Hófehér gerberákból kötöttünk csokrot Carmelitának, aki agylágyulással született, Carmelitát is tolni kellett, mert menni ő sem tud, pedig már 16 éves, hiába küzdöttek a szülei, nem látták be, hogy nincs értelme, és még kórházba is elvitték, ahol csöveket tettek a fejébe. Könyörülj rajtunk, Szűz Mária! Tavaly sárga volt a csokra Sebastián anyjának, doña Petrának is, de őt azóta végtelen szeretetedben magadhoz vitted, és Sebastián anya nélkül maradt, én etetem, mosdatom, ameddig bírom, vagy ameddig ő bírja, mert errefelé nem élünk sokáig, ezt mindenki tudja. Nekem sem könnyű, mert az egyik kezemet nem tudom használni, így születtem, nem fejlődött ki, de hát minek panaszkodjak, Te látod a szenvedést, Te tudod, hogy nálunk különösen sok a beteg ember, nyomorultak vagyunk mind, pedig megállás nélkül dolgozunk, és még szerencse, hogy van munka, mert máshol az sincs, és akkor éhen halnánk egész biztosan.

Egy munkás gerberákat szór be vegyszerrel egy Villa Guerrero-i üvegházban, Mexikóban, 2020. március 21-én.

A kertészet alkalmaz mindenkit Villa Guerreróban, híresek vagyunk a virágainkról, messze földről ide jönnek vásárolni, ha szép csokrot akarnak vagy ha esküvőt szerveznek. Szeretem az esküvőket, jó látni a fiatalokat, ahogy egy új életre készülnek, az Úr elé járulnak, fogadalmat tesznek, hogy kitartanak egymás mellett jóban-rosszban, egészségben-betegségben. Ilyenkor az egész templom virágba borul, a menyasszony hajában hófehér liliomkoszorú, a kezében gerberacsokor. Nálunk a virágok sokáig bírják, nem kókadnak le a melegben, szép marad a templom, hetekig akár, és otthon, a nászágy mellé szoktuk letenni a menyasszonyi csokrot, hogy díszítse a helyet, ahol majd az új élet fogan.

nem nagyon nevetgélnek

Tudjuk, hogy ez a lehetőségünk, a kertészet, más nem akad errefelé, nem is zúgolódunk, már szüleink is hálásan emlegették a tulajdonost, itt úgy mondjuk, hogy Patrón,

azaz Úr, mert övé az ország, a hatalom és a dicsőség, de a legnagyobb baj, hogy ez a föld is az övé, ahol már nagyszüleim szülei is éltek, az Úr meg sohasem, mert mindig máshol élt, boldogabb vidéken, ahol kék a tenger és nevetnek a gyerekek. Itt nem nagyon nevetgélnek szegénykéék, mert mindig fáj valamijük, vagy ha mégis szebb napjuk van és nevetnek, akkor nem halljuk, mert odavagyunk a virágágyásoknál. Nem érünk rá az időpocsékolásra, a semmittevésre.

Ember embernek is lehet jótevője, itt az élő példa, a torzszülöttek csak szaporodnak, de a kertészet marad, nem költözik máshova, nem hagy itt bennünket, pedig egyre nehezebben dolgozunk mindannyian. Az idő felettem is eljárt, és mostanában már ha csak kinyitom a rovarirtó tartály fedelét, olyan köhögőroham fog el, hogy meg kell álljak, ilyenkor kétrét görnyedek és a kacska kezemmel szorítom az ingem, egész görcsöt kapok, aztán megemberelem magam, mélyet lélegzem, marja a gégémet a rovarölőszer, pedig folytatni kell a munkát, mert nem a nyavalygásért fizetnek.

Sebastián (18), aki vízfejűséggel született, anyjába, Doña Petrába kapaszkodik, miután megfürdette őt a mexikói Villa Guerreróban 2020. március 18-án. Doña Petra veseelégtelenségben halt meg a világvárvány idején.

Nálam most vörös csokor van, sárgát nem mertem kézbe venni a megboldogult doña Petra miatt, nehogy a sorsát is magamra vegyem, így kérlek Fájdalmas Szűzanya, tekints le reám, mint anya az anyára, járulj érdekemben Szent Fiad elébe, nem kérek én lehetlent, nem kérem számon a kezem ujjainak hiányát, elfogadtam sorsomat, csak azt az egyet add meg nekem Krisztus, hogy ez a köhögés elmúljon, hogy dolgozni tudjak tovább, szórni a rovarirtót és a gyomirtót, mikor minek van sora, mert nemcsak annak a szerencsétlen vízfejű Sebastiánnak, hanem az én nyomorék Carlosomnak is szüksége van rám.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és fogadom, hogy sohasem leszel virág nélkül, beborítom az egész San Miguel Templomot, egyenként beszórom a liliumok és a gerberák fejét tartósítóval, hogy soha el ne hervadjanak, örökkön örökké, ámen.

kép | **Cristopher Rogel Blanquet: Gyönyörű méreg**

Mexikó, W. Eugene Smith Grant/National System of Art Creators FONCA/Getty Images

Az EU, Kína, az USA és más országok, amelyek egészségügyi és környezeti kockázatok miatt betiltottak bizonyos mezőgazdasági vegyszereket, néha még mindig legálisan adják el ezeket az anyagokat olyan országokba, ahol olcsó a munkaerő, majd importálják a külföldön termesztett termékeket. Bár a mexikói kormány már lépéseket tesz a kettős mérce ellen, egyes mérgező növényvédőszerrel továbbra is forgalomban vannak, és a használatukra vonatkozó irányelveket nem mindig tartják be. A fotós azért igyekezett dokumentálni a Villa Guerreróban élő virágtermesztő családokat, hogy felhívja a figyelmet a mexikói virágövezetben alkalmazott mezőgazdasági vegyszerek környezeti és emberi hatásaira, és bemutassa, hogy a hatóságok mennyire elhanyagolják a régió egészségügyi ellátását, valamint hogy felhívja a figyelmet a fogyasztók felelősségére a virágvásárlás során.

felső kép | Helyi virágok díszítik a San Miguel templomot a mexikói Villa Guerreróban 2020. március 19-én.